

■ Nadogradnja kuće Brlić datirana je 1894. godine. Graditelj kuće Ignjat Brlić je umro 1892., a nakon stričeve smrti, njegov se nasljednik, Vatroslav Brlić, oženio Ivanom Mažuranić te je novi bračni par uselio u obiteljsku kuću na trgu. Vrlo brzo je kuća postala premala pa Brlići kupuju zemljište od sjevernog susjeda te 1894. godine nadograđuju kuću u širini tri prozorske osi. Sjeverna dogradnja kuće sastojala se na katu od jedne velike sobe okrenute prema trgu i nusprostorija prema dvorištu. Tom je prilikom ponovno sastavljena spomenica, čiji prijepis je sačuvan u obiteljskom arhivu. Spomenica je ugrađena na dan sv. Mihajla, 29. rujna 1894. godine, a uz Vatroslava potpisali su je njegov brat Dobroslav, zatim pisar Stjepan Gabrić, prvi susjed Angelo D'Elia, graditelj Adolf Godt i dr. Iz navedenog se

Ministarstvo kulture, Konzervatorski odjel u Slavenskom Brodu

NOVI PRILOZI POZNAVANJU POVIJESNOG NASLJEĐA I KULTURNIH DOBARA BRODSKOG POSAVLJA

Baština - info

INFORMATIVNO-EDUKATIVNI IZBOR IZ STRUČNIH MATERIJALA
 ARHIVA MINISTARSTVA KULTURE (219)

Konzervatorsko-restauratorski radovi i posebnost struke (III. dio)

Piše: Željka Perkočić,
 diplomirani inženjer
 arhitekture,
 pročelnica

Obiteljska fotografija iz 1919.

Ivana Brlić Mažuranić ispred kamina 1929.

Kamin 2014. godine

Prikaz faza izgradnje iz Elaborata HRZ-a

vidi da je građevinske radove na prigradnji vodio Adolf Godt, isti graditelj koji je jedanaest godina ranije sagradio kuću. Neposredno iza dovršetka prigradnje nastao je dekorativni oslik u veži kuće. Svod veže oslikao je Josip Muravić, prvi brodski školovani umjetnik, kako je zabilježeno na pločici postavljenoj na južnom zidu. Muravić se školovao u Bolléovoj Obrtnoj školi u Zagrebu, gdje je 1888. godine stekao zvanje dekorativnog slikarskog pomoćnika.

Kuća Brlić u 20. stoljeću u lijevom, manjem lokalu, ima poslovni prostor, trgovinu tvrtke Povischil i Keiser, prve slavonske tvornice namještaja. U desnom, većem, 1894. godine otvorena je Trgovina pomodne robe Markotić i Kisić, a od 1917. godine tu se nalazi Knjižara Kappon, koja je do tada bila u susjednom, manjem prostoru. Manji lokal nakon Kappona iznajmljuje trgovac Ljudevit Müller, između

1926. i 1937. godine tu je bila smještena tiskara Vilima Bucka, a potom filijala Štedionice savske banovine. Godine 1931. trgovinu u većem lokalu držao je Stjepan Tomašić, a nakon Drugog svjetskog rata otvorena je trgovina metraže i galanterije Željezničar.

Nakon 1946. godine u kuću su uselile različite državne i gradske institucije – najprije Okružni sud, zatim Vojni odsjek i konačno Ured za katastar. Godine 1948. u središnjem je salonu bila uspostavljena knjižnica.

U razdoblju nakon rata, unutrašnjost kuće je postupno uređivana, najviše zahvaljujući Ivaninoj najmlađoj kćeri Nedi Brlić, udanoj Mohaček, koja je bila kustos od 1965. godine. Prostorije su bile uređene izvornim pokućstvom i novom dekoracijom, a knjižnica i arhiv su otvoreni za javnost. Do Domovinskog rata, kuća je bila

vrlo dobro očuvana, a tada je zbog ratne opasnosti, arhivska i knjižna građa preselejena najprije u Varaždin, potom Čakovec, a danas se nalazi na skrbi u Hrvatskom institutu za povijest – Podružnici za povijest Slavonije, Srijema i Baranje u Slavenskom Brodu. Kuću je naslijedio Nedin sin, Božičko Mohaček, od kojeg je Grad Slavonski Brod otkupio kuću te krajem 2013. godine započeo radove na obnovi.

Konzervatorsko-restauratorska istraživanja na glavnom pročelju kuće obavljena su tijekom proljeća 2014. godine. Istraživanja je obavio Hrvatski restauratorski zavod, a na temelju njih je izrađen projekt za obnovu pročelja. Radovi obnove su izvedeni krajem 2014. i početkom 2015. godine, a potom se pristupilo daljnjim istraživanjima u unutrašnjosti kuće. Bogato uređenje u prizemlju danas je samo djelomično sačuvano u prostoru ulazne veže, hodnika i stubišta. Bočni poslov-

ni prostori su recentno uređeni i obijeljeni, kao i predprostor i dio prostora kata sjeverno od stubišta.

Većina stolarije u kući je povijesna. U razini prizemlja sačuvana su izvorna glavna ulazna vrata, vrata između prostora veže i hodnika, te stražnja vrata prema dvorištu. Glavna vrata ulaza na kat, postavljena na vrhu stubišta, posebno su dekorativno oblikovana.

Svu povijesnu stolariju u obnovi treba sačuvati i prezentirati. U kući je još uvijek pohranjena velika količina namještaja koji je pripadao članovima obitelji Brlić, koji je zaštićen kao pokretno kulturno dobro, a trebat će ga restaurirati za potrebe uređenja muzejskog postava. Osim namještaja, na prvom katu kuće sačuvane su tri i kalleve peći.

(nastavlja se)